

Győri Ítéltábla
Pf.I.20.400/2011/4. szám

A Győri Ítéltábla dr. Patócs Ilona ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Simon Sándor ügyvéd által képviselt **I.r, II.r**, jogtanácsos által képviselt **III.r**, jogi előadó által képviselt **IV.r alperesek** ellen **élettársi közös vagyon megosztása iránt** a Veszprém Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében a 2011. évi szeptember hó 19. napján 3.P.20.211/2010/34. szám alatt hozott ítélet ellen az I.r alperes részéről 35. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletet helybenhagyja.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott közbenső ítéletében megállapította, hogy a felperes és az I.r alperes 1999. augusztusától 2009. augusztusáig élettársi kapcsolatban éltek.

Közbenső ítéletének indokolása szerint a felperes és az I.r alperes előbb munkatársi, majd érzelmi kapcsolatba került. 1999. augusztusától 2009. augusztusáig érzelmi, gazdasági közösségben éltek. Kapcsolatukból 1991. október 23. napján "A" nevű gyermekük született.

A felperes állította, hogy az I.r alperessel közös háztartásban éltek, közöttük érzelmi, gazdasági közösség is fennállott, míg az I.r alperes vitatta a gazdasági közösség megvalósulását. Ezért a bizonyítást arra folytatta le, hogy a felperes és az I.r alperes között a közös gazdálkodás megállapítható-e.

A felperes által bejelentett tanúk így "B", "C" érdektelen és a felperes család többi tagja "D", "E"-né , és "F" arra tettek nyilatkozatot, hogy a felperes és az I.r alperes együvé tartozásukat miként fejezték ki. Tanúvallomásuk alapján megállapította, hogy az I.r alperes a felperest más személyek előtt házastársának nevezte és rendszeresen vitte fodrászhoz.

Ugyanakkor az I.r alperes édesanyja id.I.rendű alperes nevené és testvére "G" tanúvallomása alapján az volt megállapítható, hogy a felek között az érzelmi, szerelmi kapcsolat volt, de az élettársi kapcsolat fennállását kizártnak minősítették.

Az elsőfokú bíróságnak rendelkezésre állt a "H" Rendőrkapitányság előtt 18020-393/2008. Bü. számon folyt eljárás iratanyaga, amely szerint az "J" Panzióban 2008. szeptember 26.

napiján történt bűncselekmény miatt az I.r alperes feljelentést tett. Ezen feljelentésben az I.r alperes többször „feleségemnek” nevezte a felperest.

Mindezen eljárási adatokat az elsőfokú bíróság a Pp.206.§-a alapján mérlegelve azt állapította meg, hogy az I.r alperes tagadásával, védekezésével szemben a felperes és az I.r alperes között a Ptk.578/G.§-a szerinti élettársi kapcsolat állt fenn, melynek során együtt gazdálkodtak, így az együtt szerzett vagyon megosztására kell, hogy sor kerüljön.

Figyelemmel arra, hogy az együtt gazdálkodásból eredő vagyoni igények - az induló és záró vagyonmérleg, a vagyonszaporulat, a szerzéshez való közreműködés aránya - még további, hosszabb bizonyítást tesz szükségessé, ezért az elsőfokú bíróság a Pp.213.§-a alapján közbenső ítéletet hozott.

A közbenső ítélet ellen az I.r alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte az elsőfokú közbenső ítélet megváltoztatását és annak megállapítását, hogy a felperessel nem élt élettársi kapcsolatban.

Fellebbezésének indokolásául előadta, hogy a bejelentett tanúk egyike sem tudott arra vonatkozóan adatot szolgáltatni, hogy a felperessel volt-e gazdasági közösségük vagy sem. Az érzelmi, szerelmi kapcsolatra szinte valamennyi tanú egyértelműen nyilatkozott, de a közös gazdálkodást az ő tagadásával szemben senki sem tudta hitelt érdemlően igazolni.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság alaptalanul tulajdonított jelentőséget annak, hogy ő a felperest rendszeresen vitte fodráshoz, illetve mások előtt házastársának nevezte.

Elismerte az elsőfokú eljárásban is, bizonyos szintű érzelmi kapcsolat volt közte és a felperes között, így természetes, hogy néha elvitte fodráshoz is.

Az is előfordult, hogy feleségének szólította, de ezt nem jelentett mást, mint a dolgok leegyszerűsítését. Ezt a kifejezést praktikusabb volt használni a viszonyukban, mint mások előtt rendszeresen kifejtani, megmagyarázni a kapcsolatukat.

Ugyanez vonatkozik az elsőfokú bíróság által meghatározó jelentőségűnek minősített rendőrségi jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatára is. Ezt a kifejezést egy rendkívül feldúlt, indulatos hangulatban, kiszolgáltatott helyzetben tette meg.

Kiemelten hangsúlyozta a lefolytatott bizonyítás minden kétséget kizáróan nem tudta bizonyítani a felperessel fennálló gazdasági közösségét, ezért az általa használt kifejezések ezt nem támaszthatják alá.

A felperes Pf.3. sorszám alatti fellebbezési ellenkérelmében a közbenső ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Hangsúlyozta az elsőfokú eljárásban sikerrel bizonyította, hogy az I.r alperessel egy lakcímen laktak, közösen vettek részt a családi programokon, közös gyermeküket együtt nevelték, sőt a betörés során történt nyomozati cselekményen az is bizonyítást nyert, hogy

egy lakásban egy hálósobát használtak. Ezen túlmenően az alperes a feljelentésben őt, mint „feleségem” említi.

Mindezek ellenére alperes cáfolni próbálja az élettársi kapcsolat fennállást.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy 2008. évben vásárolták a ...1 hrsz-ú ingatlant az "I" Magyarországi Fióktelepének hitelével, amelyet közösen vett fel alperessel. Ugyanez vonatkozik a ...2 szám alatti ingatlanra vásárlására is, a kölcsönt szintén együtt vették fel. Ez pedig a közös gazdálkodás tényét is igazolja.

Az I.r alperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyes jogi okfejtéssel állapította meg közbenső ítéletében, hogy a felperes és az I.r alperes a Pp.685/A§-a és a Ptk.578/G.§ (1) bekezdése szerinti élettársi kapcsolat létrejöttének és fennállásának megállapítása feltételezi a közös háztartás fenntartását, a felek közötti érzelmi kapcsolat fennállását, az együvé tartozásuknak harmadik személyekkel szemben való felvállalását és azt is, hogy a felek legalább hallgatólagosan egyet értsenek abban, hogy a közös gazdálkodásuk eredményeként szerzet vagyon közös legyen. Az említett fogalmi elemek együttes megvalósulása esetén az élettársi kapcsolat fennállása közös tulajdonszerzést csak az együttélés ideje alatt akár együttesen, akár külön-külön megszerzett vagyontárgyakra, illetve vagyonszaporulatra nézve és csak a szerzéshez való hozzájárulás arányában eredményez. (BH.1998/588., BH.2007/122.)

Az élettársi jogviszonynak fogalmi eleme tehát - többek között - a gazdasági közösség fennállása és ezzel összefüggésben az együttélés alatt szerzett vagyonszaporulatra nézve a közös tulajdonszerzés célzata is. Ennek hiányában az élettársi jogviszony létrejöttének és fennállásának ténye meg sem állapítható, még akkor sem, ha a felek egyébként közös háztartásban élnek.

Az élettársi jogviszony fennállásnak bizonyítottsága törvényes vélelmet létesít amellet, hogy az annak tartama alatt az élettársak által akár együttesen, akár külön-külön megszerzett bármely vagyontárgy az élettársak közös tulajdonát képezi, kivéve ha az élettársak valamelyike kizárólagos szerzést bizonyít, ezért a közös szerzés célját, a szerzésben való közreműködés tényét és mértékét, valamint az ennek megfelelő arányok közös tulajdonszerzés mértékét az együttélés tartama alatt megszerzett vagyontömegre vonatkozóan egységesen kell meghatározni.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében a lefolytatott széleskörű bizonyítási eljárás adatait a Pp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg és az ebből levont jogi közvetkeztetése a kialakult bírói gyakorlatot figyelembe véve az élettársi kapcsolat fennállása vonatkozásában helytálló.

Az elsőfokú eljárás adatai alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az élettársi kapcsolat fogalmi elemei megvalósultak, hiszen a peres felek együtt laktak, legutoljára az "J" Panzióban, mint ahogy azt a büntető ügyben történt feljelentés is

tartalmazza. Az érzelmi kapcsolatuk is fennállott, ezt az I.r alperes nem is vitatta, elismerte. Ugyanakkor ezen kapcsolatokat kifelé is felvállalták. Ez megállapítható az elsőfokú bíróság által is meghivatkozott "B", "C" érdektelen, valamint "K", "E" és "F" tanúk vallomásából, különös figyelemmel arra a tényre, hogy az I.r alperes a felperest a "H" Rendőrkapitányság előtt 18020-393/2008/.Bü. számon folyamatban lévő feljelentés adatai szerint többször is „feleségemnek” nevezte.

Az ítélet tábla - az I.r alperes tagadásával szemben - a felperes és az alperes közötti gazdasági közösség fennállását is bizonyítottan találta az alábbiak szerint.

Az I.r alperes a 7. sorszámú beadványában elismerte, hogy az **Üzlet** Panziót a felperessel „mint üzlettársak nyitották”. Ugyanakkor a 11. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldal utolsó bekezdésében már úgy nyilatkozott, hogy „Az igaz, a felperes nevén volt az üzlet én ott szakács voltam. Be voltam-e jelentve? Azt tudom mondani igen, de munkabért nem, hanem jutalékot kaptam. Az **Üzlet**-ben volt egy közös kassza, amiben benne volt a bevétel és mindenki annyit vett ki belőle amennyi szükséges volt”.

Az I.r alperes a fentebb már meghivatkozott 7. sorszámú előkészítő irat 2. oldalán azt is elismerte, hogy "F" sportüzlet nyitására is sor került, amelyben ő is tevékenykedett.

Az szintén elismerte az I.r alperes, hogy a "G" Banktól és az "I" banktól felvett hitelek vonatkozásában a felperes kezesként szerepelt.

Ezen tények alapján az ítélet tábla az I.r alperes fellebbezési érvelésével szemben bizonyítottan találta a gazdasági közösség fennállását, hiszen a közös cél elérése érdekében gazdasági téren együttműködtek és egymást támogatták.

Az e körben kialakult ítéletkezés gyakorlat értelmében nem zárja ki az élettársi kapcsolat megállapíthatóságát önmagában az, hogy a közös gazdálkodás során csak az egyik fél gondoskodott a pénzkezelésről és viselte a közös háztartással kapcsolatos kiadásokat. Nem a pénzkezelés formális módja, hanem a jövedelmeknek a közös életvitelhez való felhasználása, a megtakarításnak az együttélést szolgáló célra fordítása az, ami a gazdálkodás jellegét meghatározza.

Az ítélet tábla mindezen indokbeli kiegészítéssel az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélet tábla a Pp.213.,§ (3) bekezdése szerint közbenső ítéletet hozott, ezért a másodfokú perköltségről nem rendelkezett.

Győr, 2012.évi november hó 29. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk.
bíró